

Kiegészítő javaslat a hatályos jogszabályok módosítására a kitelepítettek nyugdíjának megemlése érdekében

A kommunizmus áldozatait megillető nyugdíjak rendezése céljából létrehozott munkacsoportban folytatott egyeztetéseket követően a Nemzeti Emlékezet Bizottsága egy kiegészítő javaslattal élt.

Az elmúlt hónapokban számos állampolgári megkeresés érkezett a Bizottsághoz olyan nehéz sorsú nyugdíjasoktól, akiket a diktatúra idején kitelepítettek, vagyonukból kiforgattak, azonban nem kerültek munkatáborba, s emiatt érdemi nyugdíjkompenzációban a mai napig nem részesültek.

Történelmi tény, hogy az 1950-es évek elején több ezer embert telepítettek ki vidékre a fentiek szerint, paradox módon épp a háború előtti korszakban hozott 8130/1939. M.E. számú rendelet és a 760/1939. B.M. rendelet alapján: miután ingatlanjaiktól megfosztották és ingóságaik nagy részét elkobozták, emberhez méltatlan, sanyarú körülmények közé kerültek. A kitelepítés tényét esetükben a Belügyminisztérium által kibocsátott véghatározat igazolta.

A jelenlegi hatályos szabályozás alapján csak a kitelepítettek azon köre részesül magasabb összegű nyugellátásban, akiket a kitelepítéssel egyidőben munkatáborba is deportáltak; a többi érintett részére csupán havi néhány ezer forint összegű nyugdíj-kiegészítés jár.

Javasoltuk tehát, hogy az egyes, tartós időtartamú szabadságelvonást szenvedettek részére járó juttatásokról szóló 267/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdés b) pontjának módosításával legyen lehetőség arra, hogy a munkatáborban történt fogva tartás nélkül kitelepített személyek hozzájussanak az e rendelet alapján járó nyugellátáshoz.

Ennek érdekében szükséges a kérdéses rendelet 1.§ (1) bekezdés b) pontjának akként történő módosítása, hogy a juttatásra az legyen jogosult, akit „Magyarországon 1945. január 1. és 1953. december 31. között kitelepítettek.”